

Avântul

REDĂTORI:

D. L. Stăhiescu și C. M. Turcu

APARE DUMINICA

Redacția și Ad-ția:

Str. Apele Minerale, 8

Justificare

Pentru cei cari s'au oprit, o clipă, nedumeriți, în fața așteptărilor ce ne-au anunțat apariția. Și pentru toți cei cari ne vor citi:

Pornim, cu încredere, la drum, dintr'o dorință veche și dintr'o necesitate imperioasă. Cu sufletul plin de elan și de AVANT. Și cu inima curată și sinceră până la goliciune.

Căci n'am mai putut răbda, mai multă vreme, lipsa unui ziar de obiectivă imparțialitate, de informație exactă și, mai ales, de propagandă culturală intensă, în orașul nostru, în largurile noastre, în satele noastre, în județul nostru.

Am numit acest ziar AVANTIUL.

Pentru că, într'adevăr, am socotit gestul nostru ca un avânt îndrăzneț și neobișnuit, ce contrastează prea tare cu inerția statică întru care s'a complăcut, până acuma, intelectualitatea orașului nostru.

Atributul „organ de acțiune tinerească” nu s'a referit la vârstă. Suntem, noi, aceștia vreo câți-va — prea tineri pentru că s'au nesocotim ajutorul, sfaturile și părerile celor mai bătrâni decât noi.

Prin ziar intransigent am înțeles hotărâre nestrămutată în muncă rodnică, în cinste desăvârșită și în sinceritate absolută.

Nu vom servi pe niciuna din organizațiile locale ale partidelor. Pentru că nu vom primi să ne plătească nimeni.

Vom denunța și vom înfiera, fără patimă, dar și fără frică, orice încercare dăunătoare propășirii noastre sociale; după cum vom îmbrățișa, cu multă bucurie, orice acțiune și orice inițiativă, dinuță de către oricine, pentru propășirea ei.

Politica noastră va fi o politică a ideilor dinamico-sănătoase, a adevărului desinteresat și a propagandei culturale.

Justificarea — aceasta de mai sus — nu e numai o justificare.

E un manifest și e și un apel.

Un manifest, pentru că e trambitașarea unui plan de activitate. Un viitor. Și un apel, pentru că așa cere o asemenea întreprindere.

Întâiu e un apel către intelectualitatea județului și, mai ales, a orașului nostru căreia-i cerem concursul ei prețios întru colaborare.

Și, apoi, e un apel către marile publice cititor, de care depinde răsplătirea morală și materială a sacrificiilor, ce suntem gata să le facem noi, aici.

Facă-se ca să ne fie răsplătit.

...AVANTUL

Aspecte. Preconizări.

Două sunt, azi, instituțiile sociale imorale, tolerate în cadrele civilizației noastre. Tolerate prin absența sistematică a legilor, ori prin complexa lor inexistentă.

Una este prostituția.

Cealaltă politică; sau, mai exact, — politicianismul.

Și una și alta, ar putea fi considerate, pe drept cuvânt, ca o degenerare viciată a celor două mari instincte vitale ancestrale: Iubirea și Foamea.

Scrise așa cu I și F mare — fermentii activi ai tuturor transformărilor sociale, dealungul mileniiilor apuse.

Nu ne vom ocupa, aici, de cea dintâi. Cealaltă ne interesează deocamdată.

Căci — e de negăduiut — fiecare dintre noi, mai curând sau mai târziu — după împrejurări și, mai cu seamă, după impulsivitatea ce o simte svăcnind în suflet — se va arunca în politică.

Nu știm dacă pentru mulți va fi o politică a convingerilor, bazată pe o ideologie ideală și sănătoasă, așa cum am dori-o noi, cu toții, din toată inima.

Știm, în schimb, că, pentru cei mai mulți, va fi o politică a căpătuielilor — așa după chipul și asemănarea aceleia pe care au practicat-o înaintași, ai căror urmașiereditari, întru rudenie sau idei, le sunt, mai mult sau mai puțin apropiați.

Aceasta va fi politica celor mulți. Acomodare în spiritul vremii.

Adică practica politicianismului

INDEMN

Frământările de ordin sufletesc, produse de mizeriile și greutățile îndurate în timpul marelui război, au creat o stare de dezorientare generală. Omenirea pare că se găsește astăzi în situația marinariului, care călătorește, fără busolă, pe valurile mâni înfuriate. — Și precum în panica naufragiului, călătorii, în lupta pentru salvarea veștii, aleargă la ori și ce mijloc, tot ast-fel conducătorii autorizați ai omenirii se lupă, prin fel de fel de metode — mai mult materialiste — spre a ne scoate la liman.

iar toate încercările făcute, în acest scop ne-au, dovedit pe deplin că, umanitatea actuală, nu poate fi salvată din mizeria ei numai cu mijloace economice și politice.

Însăși politica și economia sunt bolnave din temelii, pentru că omul singuratic este prizonierul unui egoism spasmodic și al unei necredințe într'o lume mai înaltă.

Ei nu e în stare să zidească nimic nou, ci numai distrage.

Mântuirea nu poate veni de cât prin trezirea unor grupuri mici, de oameni, crescuți pe îndelete, care se deprind a cugeta, a vorbi și a viețui, într'un duh cu totul nou. — E vorba de aplicarea creștinismului, în viața

demagog, necinstit, imoral, ipocrit și ucigător — după prostituția de ambe sexe — cea mai urâtă meserie a secolului al XX-lea.

E ceva putred în sânul societății noastre.

Și, în contra întinderii acestui putregaiu, vom încerca, noi puținii la început și răsfirați, ici-colo, câte unul, dar din ce în ce mai mulți pe zi ce trece — să luptăm cu tenacitate îndărădnică.

Știm că vom stârni un zămbet. Și încă mefistofelic.

(Nu se poate schimba, așa ușor, o mentalitate adânc înrădăcinată. O tradiție de tristă memorie!)

Dar ce-are a face! Avem, în noi, destul spirit de neliniște pentru că să nu ne lăsăm doborâți de cea dintâia zellemisire aruncată, cu răutate, de închinătorii întru izvorul originar al tuturor desordinelor sociale: politicianismul actual.

Li asigurăm că nu ne vom istovi și, mai ales, nu ne vom pierde vigoarea așa de curând. Impotrivirile lor bolnăvicioase nu ne vor răpune. Au în ele ceva morbid.

Vom începe, întâiu, prin a le dovedi că meseria lor nu este politică. Politica este altceva: armonizarea sufletelor în convețuirea inexorabilă a statului și captarea, pe un singur canal, a tuturor energiilor creatoare.

Dar nu învrăjbirea, insulta grosolană și hula reciprocă!

Apoi le vom trânti în față, roa-

Continuare în pag. 11-a

Credința noastră.

modernă de toate zilele, cu toate problemele ei! —

Omenirea de astăzi mărturisește că Hristos numai cu buzele, la ocazii solemne, iar când e vorba de aplicarea principiilor Lui, în viața de toate zilele, cheamă pe Varavă sau pe Velzevul!

Această caracterizare n'o face un om neîncercat, ci cel mai profund cercetător al vieții sociale — pedagogul și filosoful Feerster.

Pentru aceluși, când a venit vorba ca un mănunchiu de cărțurari să se strângă în jurul acestuia ziar, care a re-memora să împrăștie în masele adâncii ale poporului, acest duh nou de viață cu totul sufletească și națională, a răspuns cu aceste rânduri și un umil luptător al Bisericii noastre naționale, spre a mărturisii împreună cu ei că:

Credința noastră a Bisericii ortodoxe are ca scop, intruparea, cu pasiune, a spiritului creștin în tragicul conflictelor reale ale vieții.

Acesta este rostul cererii noastre de toate zilele: „Precum în ceruri, așa și pe pământ”, adică să dezlegăm toate problemele sociale dela ordinea zilei, conform cu învățăturile creștinismului.

Cultura noastră

Considerații

de D. L. Stăhiescu

Civilizația unui popor se manifestă prin varietatea formelor lui de viață.

Supusă legii evoluției, omenirea își schimbă, în decursul timpului, într'un mod simțitor, aspectele ei de viață printr'o anumită desfășurare de energie, care poate fi numită activitate.

Și cu cât această activitate este desfășurată, în mai multe direcții, pe mai multe tărâmuri, cu atât un popor înaintează mai ușor pe calea progresului către adevărata civilizație, ținută spre care tinde întreaga omenire.

Și una dintre cele mai importante manifestări de activitate premergătoare civilizației omenirii întregi e cultura.

Prelulindeni unde pătrunde câte o scântee dela acest izvor de lumină, se observă numaidecât schimbări importante în toate domeniile de manifestare ale vieții omeniești.

Să ne gândim nu mai puțin la popoarele celor mai depărtate timpuri istorice, din înutul unde lumina civilizației a pătruns mai târziu.

Duceau la început o viață simplă, nu cu mult deosebită de a animalelor înconjurătoare. În mințile lor nu se deșteptase ideea despre adevăratul rol al omului în viață. Trăiau, pentru că așa le

Continuare în pag. 11-a

Pentru că „Împărăția lui Dumnezeu descrișă și statornică de Isus Hristos, în Sfintele Evanghelii și destinată atât viețuirii cerești, cât și viețuirii pământești a oamenilor, trebuie să înceapă a domni și pre pământ, precum domnește și în ceruri; căci după cum omul ca individ, n'a putut ca să ajungă la mântuire decât prin intruparea în chipul lui, a însuși Fiului lui Dumnezeu, tot așa și societatea omeniească nu va putea să se tămăduiască de relele de care suferă, de cât când va ajunge să se întrupeze în ea „Împărăția lui Dumnezeu”, pe care credința noastră o arată ca fiind întemeiată pe adevăr, dreptate, milă și jertfă pentru aproapele”. — (Paul Nathusius, Die Mitarbeit der Kirche an der Lösung der sozialen Frage. Leipzig 1893 pag. 5-7). —

Iată, pentru ce ni se umele inimile de bucurie, astăzi, nouă, reprezentanților credinței strămoșești, când, în județul nostru — plin de monumente și tradiții religioase naționale — ni se pun la dispoziție coloanele unui ziar curat românesc, spre a ne face, prin el, datoria noastră de misionari ai creștinismului.

Iar ca încheiere urăm colaboratorilor: Înainte, cu binecuvântarea Domnului!...

Preot Mihail Gavrilăscu

ASPECTE. PRECONIZĂRI

(continuare)

dele nelaste ale politicianismului lor: au, infectat atât de mult sufletul curat și firea senină a bunului nostru țaran, încât a făcut din el un serv slugarnic și perfid; au stărpit, din inima și din gura lui, toate vorbele prietenești și toate cântecele și rugăciunile învățate din moși-strămoși, dându-le'n loc un vocabular stupid, veninos și vrășmaș; au ucis din el orice sentiment bun și împăciuitoar, infectându-l din ura și vrajba lor nesfârșită...

De cei din juru-lă, de ai lor, de așa zisa „lume bună” nu mai vorbim. Pentru că nu merită. Sunt putrezi, aproape toți, până'n măduva oaselor. Se simte, pretutindeni, nevoie de o prăminire, de o schimbare completă a mentalității existente. Ca o imperioasă necesitate se cere distrugerea politicianismului. Ni se cere o politică de renunțare la toate beneficiile personale. O politică, dacă nu de jertfă, cel puțin de absolută desinteresare.

Întâiu prosperitatea economică a patriei și propășirea culturală a nației și apoi celelalte.

Dar pentru aceasta trebuie să mîntim cu superioară înțelegere, suflete cinstite până la întransigență. Energiile creatoare până la inventivitate. Caractere nobile, curajoase și răsbătătoare. Adică adevăratele personalități ale adevăratei elite intelectuale.

Sunt câteva în binecuvântata noastră țară.

Și, avem impresia, că, pe încetul, se făuresc, pretutindeni, din ce în ce mai multe.

E poate o reacție naturală a neamului nostru norocos!

Și vai de samsarii politice de căpătuială, când își vor îngroșa aceștia rândurile și vor porni, increzătorii, la luptă.

Ii vor distruge, fără milă, pentru totdeauna. Și le vor nimici, din temelie, instituția, cu religia și altarul la care se'nchină...

...Și vor ridica ei unul nou: Templul politice constructive. Cu o religie isvorită dintr'o ideologie sănătoasă și fecundă.

C. N. Turcu

CITIȚI ȘI RĂSPÂNDIȚI „AVANTUL”

Mărțișorul

Asistăm cu toții, mai ales după marele război, la un dureros fenomen în viața spirituală a poporului nostru de la țară: dispariția, aproape generalizată, a cântecelor, datinilor și tradițiilor noastre populare și înlocuirea lor cu produsul mentalității pervertite a orașelor.

Astăzi țărani noștri imită epucăturile orașenilor, imprumutând din vocabularul și cântecele acestora, se îmbracă la fel cu aceștia, într'un cuvânt se orașenizează.

Șatele noastre sunt invadate de așa zisa civilizație a orașelor care strică sufletele simple și curate ale țărănilor noștri.

Suntlem amenințați să rămănem fără poezie populară, fără datini, fără tradiții...

Datoria noastră, a celor tineri, este să oprim această dispariție a tezaurului nostru de artă și poezie populară și să luptăm împotriva orașenizării manifestărilor

Considerații

(continuare)

aruncase natura în diferite locuri, subjugate doar de instinctul de conservare al propriului lor neam și de alte instincte bestiale.

O licărire cât de slabă a culturii, răsărită la orizontul vieții lor, redesteptându-le idei mult mai nobile ce stăteau amorțite în creierul lor nefermăntat de gânduri, provocându-le în același timp și dezvoltarea facultăților lor sufletești emotive, în fața desfășurării culturii fenomen, le-a schimbat fundamental modul lor de viață.

Le-a săurit o viață mai frumoasă, mai prosperă. Iată deci un pas spre civilizare.

Cercetați filă cu filă istoria omenirii și veți găsi exemple cât mai numeroase și mai variate.

Iată dar civilizația o consecință a stării culturale.

Din istoria începutului de dezvoltare a popoarelor în alcătuiri sociale de ordin superior — statele — constatăm că dezvoltarea lor se datorește fie unei energii desfășurate în mod brutal și deci o permanentă stare de război cu toată lumea, fie risipind acea energie în scopuri mai nobile, în direcția culturii.

Popoarele ajung puternice ori prin forța brută ori prin cea moral-intelectuală. Poziția domina lumea ori prin forța armelor, ori prin forța culturii.

Și s'a dovedit îndestul că această din urmă e mult mai puternică decât cea dintâi, fiindcă această se adresează sufletelelor omenești, captivându-le.

În vremurile vechi cultura poporului grec, care strălucia ca un astru în semi întunerec de atunci, a scos în lumina vieții istorice atâtea și atâtea popoare. Ba chiar și asupra Romanilor, cel mai puternic popor de pe acea vreme, au exercitat o importanță înrăurire în viața lor culturală și religioasă.

Dar tot pe aceste două căi, prin forța armelor și a culturii se poate întări și conserva naționalitatea. Și aici însă rolul precumpănitor îl are tot cultura.

Câte lovituri grele de ale soartei n'a avut de suportat poporul nostru în cursul dezvoltării sale! A izbutit însă să triumfe numai datorită conștiinței culturale, susținătoare a conștiinței naturale.

Unitatea culturală a unui neam se face, pe nesimțite, mult mai repede decât unitatea lui politică. Așa s'a întâmplat și cu neamul nostru.

Odată cu apariția primelor manifestări de literatură, aceleași cărți circulau în toate ținuturile locuite de Români, ducând cu ele aceeași limbă și aceleași idei la Românii de pretutindeni.

„Să scuturăm, dar, pulberea uitării, depe acest vechiu și frumos obicei românesc.”
Nicu Gane, „Încercări Literare” Iași, 1875

rilor sufletești ale poporului nostru dela țară.

În senzul celor de mai sus, întreprindem din primul număr al acestui ziar, publicarea unor cercetări asupra obiceiurilor și datinilor noastre populare, precum și asupra tuturor manifestărilor de ordin spiritual ale poporului nostru.

Începem cu mărțișorul. Și aceasta pentru motive ușor de înțeles. Mărțișorul este mai întâiu un obicei care ne atrage atențiunea prin frumusețea și semnificația sa, căci el simbolizează începutul primăverii. Și apoi, pentru că l-am găsit nimerit pentru primul număr al ziarului, anunțul pentru începutul lui Martie, numit popular și Mărțișor.

Mărțișorul este un vechiu și frumos obicei românesc, astăzi pe cale de dispariție.

ROMEO ȘI JULIETTA

MOTTO: Un geniusecreează numai ostatu de marmori: viața nu vine decât de la viață.
(Thomaz Carlyle)

Că Shakespeare a suferit și a iubit, nu mai incăpe îndoielă. Dar, care l-a fost viața și cum a privit, ca om, iubirea, aceasta niciunul din biografil lui nu este în măsură să ne o spună. Carlyle îl caracterizează prin următoarea imagine: „Rădăcini subterane, sevă invizibilă, lucrând în tăcere”.

Dela'nceput, dar, fiind exclusă posibilitatea unei apropieri între viața poetului și opera sa, nu ne rămâne decât să primim opera în sine.

Subiectul tragediei „Romeo și Julieta” nu e nou. Povestea unei iubiri, care vine în conflict cu părinții, au mai tratat-o mulți alții, atât înainte, cât și după dramaturgul englez, dar Shakespeare a creat o operă neîntrecută până astăzi.

„Romeo și Julieta” este un simbol al iubirii: e triumful iubirii, atolpulermbiciei el fatală și invicibilă, mai puternică decât moartea însăși.

Doză familii din Verona, Capuleto și Montechio, se învârbesc de moarte. Fiul lui Montechio, Romeo, întâlnește la o serbare pe Julieta, slica lui Capuleto. Romeo era îndrăgostit, însă, fără nădejde, de Rosalinda; umblă noaptea, ca nu lunatec, pe câmpuri, ca să-și domolească patima; când vede pe Julieta, totul e uitat și i se fixează de-acum deestmul, Aceloș lucru și pentru ea; fiind pe cale

Se formase unitatea limbii, a gândirii, unitatea sufletească.

Unitatea politică a Romanilor nu e decât consecința acestei dezvoltări a culturii.

Prin urmare cultura este și factorul, care menține trează conștiința naționalității popoarelor, păstrându-le caracterul individualității

Cultura noastră — în vremurile actuale — a ajuns la un destul de însemnat grad de dezvoltare.

Preocuparea noastră astăzi, trebuie să fie, în primul rând, intensificarea ei și găsierea a cât mai multe mijloace pentru propagarea acesteia până la cel din urmă membru a celei mai de jos categorii sociale.

Faptul acesta se poate îndeplini mai întâiu prin școală unde se formează educația și instrucția tinerelor viitoare și apoi prin edificarea opiniei publice.

În acest din urmă caz se impune crearea de societăți cu caracter de propagandă culturală, care să se dede la munșiștării cât mai rodnice în această direcție; un rol cumpăritor îl au și publicațiile; revistele și ziarele.

Astăzi, doar în centrele mari există o atmosferă culturală mai dezvoltată; orașele mai mici „de provincie” și-au creat o atmosferă a lor de tăncereală din care nu se îndură să evadeze.

Ziarul nostru, pe lângă alte probleme de interes general, va da în primul rând o deosebită atenție tuturor manifestărilor culturale. Va fi un standard — simbol a tot ce e frumos, bun și românesc — destinat să fie purtat în tot cuprinsul județului nostru.

D. L. Stăhiescu

de a se căsători cu un conle. abia schimbă câteva cuvinte și este n lui Romeo fără să-l cunoască numele, chiar: „Vezi cine e, întreabă pe Dolcă; De-o fi însurat. Al nunții mele pat va fi mormântul.”

Romeo sare'n timpul nopții, poartă curții lui Capuleto, ca să vadă la lumina lămpii umbra iubitei sale. Astfel, o audă vorbind de dragostea ei:

Romeo, eh! De ce ești tu, Romeo? Reneagă-ți totă, schimbă-ți numele! Iar de nu vrei îți jur iubirea mea Și numei vreau să știu de Capuleți.

Romeo se arată. Julieta e a lui pentru totdeauna. Adoua zi sânt cununeli, în ascuns, de călugărul Laurentiu. Debla căsătorii, sânt nevoiși să se despartă. Romeo ucise pe Tybal, vărul Juliettei, fiindcă l omorase și el prietenul, pentru care fapt e exilat la Mantua. Nu putea să existe o lovitură mai grozavă pentru amândoi:

JULIETTA.

De ce vestind c'a fost ucis Tybal, N'a mai vestit și alte morți, de pildă A tălți ori a mamei, ori și chiar A omândora moarte deodată?

Dar vorba că „Romeo e gonit” În vorba aceasta toți se nimicesc.

Pe de altă parte, părinții o zoresc să se mărite cu contele Paris. Înțuia nunții însă, e găsită moartea în patul ei; luase o doctorie soporiferă, dată de călugărul Laurentiu, ca să fie epol înmormântată în cripta capuleților, de unde avea s'o fure Romeo, ce trebuia să fie înșăstăit.

Mesagerul trimis cu vestea, e oprit pe drum; Romeo al d de moartea soției sale, nu știe că e numai un somn l targeic, se duce la mormântul ei unde se odăvește. Când se trezește Julieta din somnu l artificial și-l vede mort, se înjunghie cu pumnalul lui Romeo, ca să-l urmeze și u moarte:

„Pumnal bine venit! Acesta-și este Ieaca (se înjunghie) Poți rugini aici; numai să mor”

Din faptele expuse aici, se vede că genialul poet n'a creat numai statua, ci l a dat și viață. Romeo și Julieta trăesc cu viața lor proprie, cu iubirea lor, care leze din comun.

Sfârșitul, era fatal să fie tragic: Când Romeo, care nu-și mai recăpăta liniștea întâlnește pe Julieta, își uită de Rosalinda, trezindu se ca dintr'un vis uit, o moară pe Tybal, vărul iubitei sale, ba chiar și pe prelatentul ei și când Julieta pe cale de a se căsători, eșunge să-și renege familia numai să l a ba pe Romeo, dorește moartea părlăților săi și înasă a ei, pentru prima ei iubire, toate aceste fapte, când ei nu admit decât numai iubirea lor, așa cum o vor ei, toate aceste fapte, zic, duc spre iubirea absolută, iubire absolută, însă înseamnă moartea.

Și totuși, povestea lor tristă n'a fost uitată: S'a ridicat deasupra morții și deasupra vremurilor. La Verona, pe lespezile, a două morminte, care se crede că ar fi ale celor doi eroi, perlatni din toate țările vin să înguncheze și să picure n lacrimă ca pentru un al doilea Christ.

Victor Odoboglianu

El eră frecvent în toate ținuturile locuite de Români, având pretutindeni aceeași semnificație.

Cuvântul mărțișor e înregistrat de Laurian și Massim în dicționarul lor de elemente latine și latinizate, t. II, pag. 215, cu înțelesul de „leț împleit din fir roșu și alb ce se pune la mâini și la găi în prima zi a lunii Martie”.

Cihac, în dicționarul său, spune că mărțișorul este „pell-mois de mars, et puis faveur de couleur que l'on met aux enfants aux bras et au cou pour le garantir du soleil.”

În dicționarul limbii române al domnilor Ovid Densusianu și I. A. Candrea, mărțișor — diminutiv dela marț — înseamnă „monedă aducătoare de noroc pe care femeile și copiii o poartă la găi și la mână în primele zile ale lui Martie.”

Același înțeles îl are și în macedo-română, unde apare numai forma marșu.

Despre el se ocupă și B. P. Hajdeu

în „Elym. Magnum” t. III, pag. 2523, la cuvântul berză.

Nicolae Densusianu, în al său „Răspuns la cestionar”, înregistrează forma „mărțișor”, însemnând „monedă atârnată la găi la 1 Martie”.

Dintre folcloriștii noștri, acela care s'a ocupat de mărțișor într'un studiu special și complet, a fost Simeon Fil. Marian, autorul celor 3 volume intitulate „Săr-bătorile la Români”.

Mă voi folosi de materia lui adunată de Marian, pentru a el cuprinde mai tot ce s'a scris despre mărțișor.

Ziua de 1 Martie, numită popular Mărțișor, este începutul primăverii. Poporul numește ziua aceasta în mai multe feluri: Marț, Mărțișor, Baba Dochia, Dragobete, cap-de-primăvară sau Dragobete cap-de-vară. 1)

1) În Rădulenca-C din gășsc că Dragobetele se mai numește prin Muscel și Gabrovoite, precum și logodnicul pășarilor.
Prin Muscel, Dragobete se numește ziua de 31 Martie, înțuită de popor și mai ales de ține, ține de lovituri și de friguri.

Politice

Politica în jud. Neamț

Privită, în general, prezintă aceleași manifestări ca în țara întreagă. De o parte năzuința partidelor de opoziție de a ajunge cât mai curând la putere, în care scop, exploatează cu mult șgomet — cea ce este o datorie a lor — cele mai mici greșeli ale administrației, spre a și mări popularitatea. De altă parte fruntașii liberali își dau multă silință, să îndrepte administrația, în părțile în care este putredă, pentru ca interesele locuitorilor să nu fie stingerite.

În deosebire de alte județe ale țării, la noi s'a făcut apel din nou la voturile cetățenilor, prin alegerile pentru *Consiliul Județean* și pentru *Camera Agricolă*. În ambele alegeri, cetățenii s'au pronunțat pentru candidații liberali. Se pare că succesul mare, obținut de guvernamentali, la alegerile pentru Camerele agricole, se datorește, în parte, împrejurării, că cetățenii evrei n'au mai avut drept de vot.

Votând numai sătenii, înstăriții, cari au pământ dela 3 hectare în sus și voturile au mai multă greutate, ceea ce face pe fruntașii liberali să fie mândri de succesul obținut.

După aproape 10 ani de sufragiu universal, în care timp s'au efectuat 5 alegeri generale, omul politic, al cărui scop nu este să profite de moment, ei să facă sacrificii pentru ridicarea poporului, privește cu groază viitorul. Omul cu cât este mai puțin cult, cu atât nu vede decât interesele momentane, lăsând pe alt plan interesele urmașilor lui, deci interesele țării. Ce poate răspunde un om politic, conștient, când se duce să la cea ră voturile și alegătorii îi cer desființarea cursului complementar? În unele locuri au cerut să se desființeze obligativitatea fetelor de a merge la școală, iar într-o comună, chiar desființarea școlilor, căci acestea fac să se mărească dările. Și să nu se mire nimenea că acest lucru s'a petrecut chiar în comuna unde s'au împământinit cu 4 hectare și ultimile categorii. Privite lucrurile obiectiv și în fond, se vede cât de greu îi este omului politic să înpace și pe alegători și în interesele superioare ale țării.

Gr. Capșa

Politica partidelor

Ar fi greu de stabilit o cronică exactă. Pentru că ziarele de partid se acuză și se desmint reciproc.

Nu poți fi absolut sigur pe ceea ce afirmă.

În orice caz, la cameră, scandalurile și injurăturile au lucetat. Deputații cari au injurat pe franțuzește ori prin metafore, au fost excluși; oprși au fost numai cei ce au rostit sacramentală formula românească.

Săptămâna aceasta s'a comemorat, la cameră, memoria celui mai strălucit om politic și orator, al timpurilor dinaintea noastră: Tache Ionescu. S'au rostit discursuri magistrale unde s'a relevat uriașa personalitate a marelui dispărut. Cu această ocazie s'a observat lipsa bustului său din incinta camerei.

Parlamentarii vor discuta, zilele acestea, proiectul de lege pentru regimul general al cultelor și cel pentru modificarea învățământului secundar.

Cu această ocazie D-l C. Kirilșeu, secretarul general al Ministerului de Instrucție, a dat un interviu ziarului „Vreamea” unde și preciază părerea lui asupra unor noi directive în învățământ și asupra rolului profesorului secundar în școală și în societate.

„Nu trebuie interzis profesorului, spune D sa să tacă politică. Cetățean, el are acsă drept laolalta cu ceilalți cetățeni. Om luminat, politica lui trebuie să aducă, în desbaterile publice, contribuțiuni de valoare tehnică și etică superioară!”

D-l Kirilșeu este un revoluționar. Îl saluăm cu bucurie.

D-l Iorga, dela Paris, unde are cele mai strălucite biruinți, repetă presei străine hotărârile luate, la plecarea din țară, cu privire la situația politica.

Avertiscanii, de o bucată de vreme, tac. (Cine tace, face — spune un proverb). Fac ei oare ceva?

National-tărăniștii — fac: intruniri, și liberalii: contra-intruniri. — C. N. T.

Abonamente la „Avântul”:

Lei 200 pe an.

„ 100 pe jumătate de an.

Pentru bănci, Institutul și ad-ții publice lei 300 anual.

(Seuăm corespondenți în Tg. Neamț, Bukuși, Mangu și Biczaz.

Ingrășămintele și cultura pomilor roditori

Cultura pomilor roditori, la noi în țară, este destul de întinsă, mai cu seamă în localitățile muntoase și de câțiva timp au început a se întinde și la șesul țării, mai cu seamă de când orice cultivator, își poate procura, cu mai multă înlesnire și cu preț modest orice varietate de pomi.

Deși pomii cultivați la noi produc aproape în fiecare an, după regiunea țării, poame multe și bune, noi nu știm destul de bine a prețui această producțiune și a o întrebuința în folosul nostru economic.

Cea mai mare parte din această producțiune se consumă în țară, o parte se exportează și o parte se strică din cauză că sătenii noștri nu cunosc, în deajuns, metodele bune de păstrare și nici mijlocul spre a-și face o anumită magazie în care s'ar putea păstra.

Dacă pomilor roditori li s'ar da o adevărată îngrijire, cerută de știința pomologiei, producțiunea pomilor ar fi cu mult mai mare, deci și câștigul, în raport cu lucrările de întreținere.

Din lipsă de învățământ, la noi, sătenii procedează la cultura pomilor roditori ca și la cultura celorlalte plante agricole, dacă nu și mai rău. Groșile, în care se plantează sunt rău făcute, rare ori se sapă pământul de lângă pomi, rare ori se curăță de omizi și mușchi; iar în ce privește îngrășarea pământului, nici pomencală.

Pentru a avea o producțiune bună, pe lângă alte lucrări ce trebuie să facem pomilor roditori, este, în primul loc, îngrășarea pământului din prejurul pomului.

Ingrășământul pomilor roditori trebuie să fie determinat după natura și calitatea principiilor nutritive de care are trebuință fie care pom, pentru a putea crește, a rezista boalelor, schimbărilor atmosferice și a da cea mai rară producțiune posibilă. În cele mai multe exploatații (culturi de pomi), nu se pune un anumit îngrășământ pomilor, din care cauză și producțiunea este prea variabilă.

Bălegarul, care se scoate din grajdul vitelor noastre, nu constituie un bun îngrășământ pentru pomii roditori, decât numai bine descompus; alt fel este prea sărac în principiile roditoare, prin urmare trebuie întrebuințat în măsură mare pentru a da pomilor elementele de care au

trebuință. — Alte materii organice, ca rămășițele industriale și cele din grajduri, nu pot fi întrebuințate singure, pentru că sunt sărace în principiile roditoare

Potasa este elementul cel mai folositor și cel mai puternic pentru gunoarea pomilor roditori. — Potasa dă poamelor o aramă pronunțată și favorizează culoarea poamelor. — Potasa poate fi pusă în pământ, sub formă de sare brută sau concentrată. Sărurile brute, așa cum să găsească în pământ, cuprind aproape 20 la sută clorură de magnezie, sulfat de magnezie și sare de bucătărie, care lucrează asupra proprietăților fizice ale pământului, — înmulțind puterea ce leagă părțile mai mici ale pământului unele de altele, care putere în știință se numește **cohesiune**, și menține umezeală. — Aceste săruri sunt bune în deosebi pentru pământurile ușoare și nisipoase.

C. I. Bogdan

Convocare,

Doamnele și Domnii membrii în Comitetul de ajutor al Studenților săraci, din jud. Neamț, sunt rugați și pe această cale, a se întruni Vineri 9 Martie c. ora 5 în sala prefecturii, spre a delega un comitet restrâns de acțiune, care să se pună imediat la lucru. În acelaș timp se va elabora și planul de activitate al acestui Comitet. Nevoile studenților fiind urgente, este un interes național a le veni imediat în ajutor; de aceea cred că fruntașii societății noastre, cari au acceptat cu multă bucurie să facă parte din Comitetul de ajutor, vor răspunde cu satisfacțiune acestei invitațiuni.

Delegatul Comitetului de inițiativă
Gr. Capșa

Anunț

Se publică spre cunoștința amatoriilor, că, la Direcțiunea liceului „Petru-Rares” se va ține în ziua de 11 Martie, licitație, cu oferte închise, pentru vânzarea unei Casse de bani spartă cu ocazia unui furt. Doritorii o pot vedea în fiecare zi de la 2-6 după masă

Președintele Comitetului Școlar
Gr. Capșa

Mărțișorul este simbolul primăverii, în care totul renaște pentru o nouă viață. În ziua de Mărțișor, părinții leagă la gâtul copiilor — băieți și fete — o monedă de argint sau de aur, uneori o cruculiță sau o altă bijuterie în formă de inimioară, trecută prin două fire de mătăsă sau bumbac, dintre care unul roșu și celălalt alb, răsucite împreună și având la capete două ciocuri.

În unele locuri se obținuse a se pune mai multe monede înșirate pe o fire de mătăsă.

Ror — și numai la cei bogăți — firele sunt de argint sau de aur.

În loc de fire, câteodată, se întrebuințează o cordea roșie de care se atâră o monedă.

În unele părți mărțișorul este o simplă păgărdiță făcută din strămbătură roșie și albă, fără monedă.

Mărțișorul este, pe lângă un simbol, un talisman.

Poporul crede că mărțișorul apără pe

copii de friguri, de părțile soarelui și că le aduce noroc și sănătate.

Să vedem care sunt credințele poporului despre mărțișor.

În jud. Teleorman, poporul crede că, punând mărțișor la gâtul copiilor, aceștia vor deveni sănătoși, frumoși și curați ca argintul și că vor avea noroc.

În jud. Mehedinți, se pune mărțișor la gâtul copiilor spre a-i apăra de friguri în timpul verii.

În unele părți din Muntenia, prin Dobrogea și Moldova se crede că cei care poartă mărțișor nu va fi părții de soare. Căci:

„Cine poartă mărțișoare
Nu mai e părții de soare.”

Mărțișorul se pune în dimineața zilei de 1 Martie până a nu răsiți soarele.

Părinții se feresc să nu vadă vre-o femeie însărcinată când pun mărțișoare la gâtul copiilor, căci atunci „se pătează copiii pe ochi” (Mehedinți).

Mărțișorul se poartă la gât un timp

mai mult sau mai puțin îndelungat în această privință dăm câteva lămuriri mai jos:

Așa, în județul Roman, mărțișorul se poartă 12 zile, după care se desfăce de la gât și se leagă de ramurile unui pom tânăr. Dacă popului îi merge bine, se crede că și copilului îi va merge bine peste an.

În unele părți — cum e prin Gorj și Suceava — fetele și băieții poartă mărțișorul până ce înfloresc primul pom. Atunci se leagă mărțișorul de ramurile lui, pentru ca să fie frumoși ca florile.

În jud. Mehedinți, mărțișorul este purtat până ce înfloresc porumbarul sau porumbrelul.

Copilul îl depune atunci pe ramurile porumbarului, pentru că se crede că floarea porumbarului.

În județul Gorj, mărțișorul se leagă de un păducel sau de un piersic. În alte părți, de un zarzăr, vișin, etc.

În jud. Constanța, mărțișorul se poartă

până când sosesc berzele și atunci este aruncat după acestea, cu următoarele versuri:

„Na-ți negrețele
Si dă-mi albețele!”

(Hăjdu, Etym. Magn. t. III p. 2523)

La Români din Macedonia, mărțișorul se pune în ajutorul de 1 Martie și „se poartă până în ziua de 40 de nuencti. Mamele cred că pomii vor rodi abundent, iar copiii cred că rândunelele le-ar aduce haine nouă de Paști.” (I. Nenișescu, citat de Marian).

În alte părți, fetele poartă mărțișorul până la slăsițul lui Martie și apoi iau legătura de la gât și o pun pe trandafirii în florii, pentru ca să fie roșii și frumoase ca aceștia.

Cu moneda cumpără vin, pâine albă și caș. Cei care au purtat mărțișorul, vor avea fața albă cum e cașul și rumenă ca vinul și trandafirii. (N. Densulescu: Răspuns la cestionar).

Alți copii îl poartă până ce aud cân-

INFORMAȚIUNI

dela Revizorul Scolar

Ministerul Instrucțiunii, prin decizia No. 14155-928, a dispus ca examenul de înaintare, la gr. II al învățătorilor definitivii, cu 3 ani de funcționare în acest grad, să se țină la Martie 1929.

Inscrierile se vor face cu un an înainte, în care timp urmează să se facă inspecțiile speciale, a căror notă, este hotărâtoare pentru primăria candidatului la probele scrise.

Proba orală va fi asupra lucrării lui Günning „un învățător” viața și opera lui Jean Lithart, tradusă de D-I I. Marinescu, directorul școlii normale de băieți din Câmpulung Muscel.

Ministerul Instrucțiunii a aprobat să se țină un curs de pregătire, în vara anului 1928, pentru conducătorii suplimentare, pentru a li se completa cultura generală și pedagogică, în vederea admiterii la examenul de capacitate.

Din cauză că cursurile școlilor primare au început în anul acesta cu 1 lună și jumătate mai târziu, Ministerul a aprobat ca distribuția materiei de învățământ pe trimestre, să sufere următoarea modificare: Trim. I de la 1 Noiembrie — 1 Feb. „II” 1 Feb. — 31 Martie „III” 31 Martie până la sfârșitul anului școlar.

Examenul de definitivare anunțat, pentru 1 Martie a. c. s'a amânat la 15 Martie a. c.

Posturile vacante din învățământul primar, sunt publicate în monitorul oficial No. 42, din 23 Februarie a. c.

dela Prefectură

Preotul Paul Ungureanu, parohul comunei Mădei a fost numit consilier de drept în consiliul comunal al Com. Mădei, ca reprezentant al Culturii celui mai numeros, în locul Preotului Petre Roșescu decedat.

Comisiunea pentru propuneri de numiri și înalțări, din Ad-ția Centrală a Ministerului de Interne, în ședința dela 25 Oct. 1927, a menținut dispozițiile luate de Minister, încă din anul 1924, că funcționarilor suspendați din serviciu pe baza art. 58 din legea statutului funcționarilor publici, să li se plătească numai

jumătate din accesorii pe tot timpul suspendării și numai în cazul când sunt achitați, de instanțele judecătorești, în ceea ce privește de deferența și reprimii în serviciu de comisiunea disciplinară, să li se dea suma reținută până la completarea salariului cu toate accesoriiile.

Ministerul lucrărilor publice, în conformitate cu art. 27 al Regulamentului Legii Drumurilor, a fixat prețul zilelor de prestații, pe anul 1928, în județul nostru, astfel:

1 zi cu brațele lei	100
1 zi cu una vită lei	200
1 zi cu 2 vite lei	350
1 zi cu 4 vite lei	550
1 zi cu 6 vite lei	750

dela Primărie

Proiectul pentru noua uzină electrică a orașului Piatra-N. se află în studiiul consiliului tehnic superior și se speră, că la finele anului 1928 să poată fi pusă în funcție.

În chestia improprietărilor urbane se lucrează zilnic, spre a se putea atribui loturile până la începutul lui April.

dela Tribunal

La tribunalul local, Parchet și Portărei, s'a cerut tablouri de funcționarii cari doresc să-și construiască locuințe proprii, pentru a fi ajutați la construire din suma de 100 milioane prevăzută în bugetul general al statului.

A apărut No. 2 din revista „PICURI DE ROU”

Pe str. Plantelor, lângă cișmea s'a găsit o verighetă de dublă.

Se așteaptă sosirea, în localitate, a D-lor Dr. Lupu Ministrul Muncii și Dr. I. Costinescu Primarul Capitalei.

Vineri, 2 Martie 1928, a încetat din viață D-l Ermil Zeharia, fost Prefect deputat și Senator, retras din frământările politice de circa 20 ani.

„La OTILIA”

Atelier de Pălării de Dame și Copii Str. Cuza-Vodă 192

Aduce la cunoștință unor clientele, că în vederea sezonului, are un bogat asortiment de Pălării de Matasă, Până și Fetru. De asemenea transformă pălării de dame și bărbătești în cele mai noi forme, ireproșabile și cu prețuri modeste, în timpul cel mai scurt.

Vizitați acest atelier spre convingere.

tând cocul întâia oară și atunci leagă mărțișorul pe un trandafir sau îl aprind și-și efumă cu el gâtul, înconjurându-l de trei ori și apoi îl aruncă jos.

În Bucovina, mărțișorul—făcut dintr'un fir de mătase, sau lână roșie și altul alb — se poartă până la Sf. Gheorghe și atunci se pune pe un trandafir sau pe o creangă de streș înflorit. (El. Niculiță-Voronca)

„În Mihalcea (lângă Cernăuți), de demult, era același obicei și așa o păstrau, ziceau că dacă e dela Dochia, e bună de diochi, se spălau cu ea.” (El. N. Voronca, pag. 741).

La Români din Macedonia, copiii lea-pădă marțul când văd prima rândunică și-l pun pe un trandafir:

„Caro videmu lăndură (rândunică), na scoatimu marțul și-l aruncămu pi unu trandafilu i că fi unu arugu!”, Dacă vedem o rândunică, scoatem mărțișorul și-l

aruncăm pe un trandafir sau pe un rug). După cum vedem, mărțișorul este un talisman aducător de sănătate, noroc și frumusețe.

Pentru aceasta se cere din partea celui care poartă mărțișor, să-l poarte cu demnitate și să nu uite că-l poartă, căci altfel nu-i ajută nimic.

Marian citează o poezie populară, care se găsește în culegerea lui N. A. Caranfil, intitulată „Cânteece de pe valea Prutului” (Huși, 1872, pag. 17), în care e vorba de o femeie care n'a purtat mărțișorul cum se cuvenea:

Lelița cu mărțișor
Fuge la badea într'un sbor,
Si-i da gură de trei ori,
Și se întoarce-apoi în zori!
Azi e una, mâni is două,
Poimăi, douăzeci și nouă...
Iar când lelea a cătat
Nu era de sărutat
Ci de gătit țepele,
Feștele, pellenale.

V. Bogrea, ocupându-se de mărțișor,

Descoperiri senzaționale

De o bucată de vreme, zierele bucreștene se întrec în desvăluirea unor fapte ce pot fi clasate deadreptul în domeniul descoperirilor senzaționale.

Seria a început cu fraudele de la „Monitorul Oficial”, de la „Institutul medico-legal” și dela uzinele „Ri-șița”. Milioane întregi a păgubif statul depe urma necinstei celor ce conduceau aceste instituțiuni.

A urmat, apoi, capitularea statului în fața cavalerului apocaliptic „Grödel” — cel care a reușit să isbiască pe cei mai autentici Români: strănepoții voievodului Dragoș Vodă Maramureșeanul.

La rând a venit „scandalul stupefiantelor”. Cea mai murdară de ad- a înaltei noastre aristocrații, care-și trăiește acum ultimii ani.

Ca o încoronare, survine crima asasinului monstruos de original (două acțiuni deodată) Gaetan.

Seria va mai continua. Nu se știe ce surprize ne va mai aduce săptămâna viitoare.

CORPUL PORTAREILOR TRIB. NEAMȚ

Publicație de Vânzare No. 1558

Anul 1928 luna Februarie în 27 zile Conform Jurnalului Trib. Neamț s. II No. 1579 | 1928 se publică, că în ziua de 30 Martie 1928 ora 10, se va vinde prin licitație publică, la fața locului, în orașul Piatra-N., str. Cuza Vodă No. 94, averea mobilă a falitului Jean Mandel din Piatra-Neamț, anume specificată în inventarul aflat la dosar.

Vânzarea se va face la casele falitului, pe bani gata, în total sau în parte după cum va fi mai avantajos și chiar sub prețul din inventar, iar taxele către stat și portărei, privesc pe D-nii cumpărători.

Portărel (ss) I. Durac

Secretar T. Ștefănescu

Dos. No. 3951 | 927.

Publicație de Vânzare No. 1566

Anul 1928 luna Februarie în 27 zile Conform Jurnalului Trib. Neamț s. II No. 823 | 1928 se publică, că în ziua de 28 Martie 1928, ora 10, se va vinde prin licitație publică la fața locului, în orașul Piatra-N., str. Dragoș-Vodă No. 60, averea mobilă a falitului Victor Balan din Piatra-Neamț, anume specificată în inventarul aflat la dosar.

Vânzarea se va face la casele falitului, pe bani gata, în total sau în parte, după cum va fi mai avantajos și chiar sub prețul din inventar, iar taxele către stat și portărei privesc pe D-nii cumpărători.

Portărel (ss) I. Durac

Secretar T. Ștefănescu

Dos. No. 627 | 927.

ajunge la concluziunea că acest obicei este curat balanic. El se găsește la popoarele române, la Grecii și la Aromâni. Grecii l'au împrumutat probabil de la Aromâni.

Si pentru a încheia această cercelare găsim nimerit să transcriem aici câteva pasagi din „Incercări literare” ale lui N. Gane (Iași, 1873), care caracterizează admirabil starea în care ne găsim astăzi deși a fost scrisă acum 50 de ani:

„Româncele din vremea trecută nu știau să-și facă părul din negru în alb și din alb în negru, spre derăderea vârstelor, nu cunoșteau crinolinurile și tururile, puful, cocul; estă-zi nu putem vorbi de coc, căci nu mai e la modă nici aceasta, Nota noastră), spre derăderea formelor omenesii; ele se îmbrăcau cu alțițe, își spălau fața cu apă de Izvor și urmau datinele, obiceiurile strămoșești; ele ciocneau ouă roșii la Paști, ascultau cântecele de stea la Crăciun, la Anul nou și trimiteau mărțișori la 1 Martie.

AFIPT

La 8 Martie a. c., urmând a se ține licitație în camera Prefecturii, pentru aprovizionarea Arcisului Preventiv local cu următoarele articole necesare hranei de-șiunilor pe a. c. 6000 kgr. porumb, 600 kgr. fasole, 1500 kgr. cartofi, 300 kgr. ceapă.

Se publică spre cunoștința generală că ofertele scrise și sigilate se primesc în camera Prefecturii până la ora 11 a. m., însoțite de recipisa pentru consemnarea garanțiilor.

Concurenții se vor conforma dispozițiilor art. 72-83 din legea asupra contabilității publice, inserată în monitorul Oficial No. 282, din 21 Martie 1913.

Condițiunile și orice informațiuni se pot lua, în orice zi, de cancelarie la grefa Prefecturii.

Supra-oferte nu se admit.

Concurenții români vor beneficia de dispozițiunile art. 103 din legea meseriilor.

p. Prefect TH. IVAȘCU

Șef de Serviciu, Al. Anastasiu

No. 1909

1928 Luna Februarie 4

Acte de Notariat

— N. Moze, Chitanță ant. Soc. de Asigurare generală.

— Arhitect Avram Scherf din Piatra-N. declară ant. Mariei Perel.

— Plul. Vas. Bejan procură D-lui Col. Rădulescu din București

— Teodor Romanescu vinde lui Const. Gaftan 20 pr. loc din Borșești cu 6000 lei.

— Calinca Gh. V. A. Chertic vinde lui Mihai Gh. Lupu Petrovici 15 pr. loc cu 5000 lei.

— Gh. Lupu Petrovici vinde Calinca Gh. V. A. Chertic 24 pr. loc din Gărcina cu 20000 lei.

— V. Gh. Fillmon, Smar. G. Fillmon și Zamfira G. Tencea vând lui Nec. Herghia 12 pr. loc din Dobreni cu 2000 lei.

— Matilda Gav. Mocanu vinde Ecaterina și Mihal Humă 73 pr. loc din D-rava Roșie cu 28000 lei.

— Avram Leiba Floulistu proc. D-lui Lupu Șmilovici din Piatra-N.

— Gavril N. Costin vinde Frăsinei I. Dumitriu 95 pr. loc din Zănești cu 20000 lei.

— Malca Scheina cu Marcu Leib Mendelsohn din Piatra-N. act. total 90000 lei.

— Safta D-lui I. N. Ștefan vinde lui Const. N. Drăngu 10 pr. loc din Gărcina cu 2000 lei.

— Const. N. Popa vinde Mariei Ion St. Popa 15 pr. loc din Zănești cu 5000 lei.

— Calinca V. Gotu vinde lui Mihal Ion Costam 15 pr. loc din Bod. Precista cu 7250 lei.

„Astăzi gingașele degete ale damelor noastre nu mai îndrăznesc să atingă ouăle roșii, ușile noastre se închid cu îngrijire înaintea colindătorilor ce culează să ne calce pragul, iar mărțișorul nici se mai știe ce este.

„Să sculțăm, dar, noi pulberea uitării depe acest vechiu și frumos obicei strămoșesc.

„Mărțișorul era un dar ce-și trimiteau Români unul altuia, în ziua de 1 Martie. El constă într'un bănuț de aur, spânzurat de un găitan de mătase împletit cu fire albe și roșii, pe care persoana ce-l primește în dar, îl purta la gât, până când întâlnea cea dintâia roză înflorită, pe crenguile căreia depunea apoi dorul primii mil.”

„Bănuțul însemna „îmbielșugarea”; firele albe și roșii ale găitanului însemnau fața albă ca crinul și rumenă ca roză, iar ofronda făcută reginei florilor era o salutare poetică adresată primăverii.

„Așa aveau vechii Români obiceiul de a se ura în ziua de 1 Martie!”

Nicolae N. Chertic